

FŰSZÁL

Bertók Lászlónak

Láttál már fűszálat az esti
réten tanakodóba esni?
Gondoltál égre kancsalítva
a pasziánszozó Babitsra?
És az irgalmas bronzba vésett
Szent Borbála szobrára Pécsett?

Evickéltél-e szótól szóig,
hívva az öröm hírhozóit?
Elértél-e a súlytalan időig,
követve életed tehervivőit?
Kutyák hátára könnyű árnyat,
formáztál tenyeredből szárnyat?

Megkérdezted magadtól,
ki vagy, amikor alszol?
Keltél már át egyetlen
levegővel a testen?
Fogtál kezedbe darabot a délből?
És angyal lettél-e a melegétől?

Láttad-e, ami láthatatlan,
tartalmat a tagolt anyagban,
a fecsegésben szöközt,
tengert a nagy hajók közt?
És tudtad-e, mikor gyönyörű lett,
hogy költészet az, vagy könyörület?